

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

Ljubljanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

Iz «Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca».
 203. Carinsko-pomorski pravilnik.
 204. Naredba, s katero se podaljšuje rok za izdajanje polovičnih vozovnic državnim nameščencem, upokojencem in njih rodbinskim članom.

Razglasi osrednje vlade.
 Razglasi velikega župana ljubljanske oblasti.
 Razglasi velikega župana mariborske oblasti.
 Razglasi delegacije ministrstva financ v Ljubljani.
 Razglasi inspektorja ministrstva za narodno zdravje.
 Razglasi drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

Iz „Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvatov i Slovenaca“.

Številka 136 z dne 20. junija 1925.:

Odloki ministra za narodno zdravje z dne 13. junija 1925.: Tvorница kemijsko-farmaceutskih preparatov J. Koláča v Ljubljani sme izdelovati in prodajati nastopne lekarniške specialitete:

1.) «Ampyprofen» (cena v prodaji na drobno 14 Din, na debelo 10 Din).

2.) «Cholethesan mitiores et fortiores» (cena v prodaji na drobno 24 Din, na debelo 15 Din).

3.) «Jodichtan» (cena v prodaji na drobno 14 Din, na debelo 10 Din).

4.) «Lecitarsen in tablet.» (cena v prodaji na drobno 19-50 Din, na debelo 14 Din).

5.) «Brom Lecitarsen in tablet.» (cena v prodaji na drobno 21 Din, na debelo 15 Din).

6.) «Jod Lecitarsen in tablet.» (cena v prodaji na drobno 33-50 Din, na debelo 24 Din).

7.) «Lecikraton in pulv.» in «Lecikraton in tablet.» (cena v prodaji na drobno 18 Din, na debelo 13 Din).

8.) «Lecikraton cum ferro in pulv.» in «Lecikraton cum ferro in tablet.» (cena v prodaji na drobno 22-50 Din, na debelo 16 Din).

9.) «Brom Lecikraton in pulv.» in «Brom Lecikraton in tablet.» (cena v prodaji na drobno 25-50 Din, na debelo 18 Din).

10.) «Jod Lecikraton in pulv.» in «Jod Lecikraton in tablet.» (cena v prodaji na drobno 25-50 Din, na debelo 16 Din).

11.) «Guajacol Lecikraton in pulv.» in «Guajacol Lecikraton in tablet.» (cena v prodaji na drobno 21 Din, na debelo 15 Din).

12.) «Guajacol Lecikraton cum codeino in pulv.» in «Guajacol Lecikraton cum codeino in tablet.» (cena v prodaji na drobno 23-75 Din, na debelo 17 Din).

13.) «Peristol» (cena v prodaji na drobno 15-20 Din, na debelo 11 Din).

14.) «Pilule calcinantes sec. Dr. Peyer» (cena v prodaji na drobno 30-75 Din, na debelo 22 Din).

15.) «Saposcabon» (cena v prodaji na drobno 16-75 Din, na debelo 12 Din).

16.) «Syrupus hypofosfit compos.» (cena v prodaji na drobno 42 Din, na debelo 30 Din).

17.) «Syrupus lactocreasotis solub.» (cena v prodaji na drobno 33-50 Din, na debelo 24 Din).

18.) «Tablet. bismuthi subsalicilici» (cena v prodaji na drobno 25 Din, na debelo 18 Din).

19.) «Trisantal» (cena v prodaji na drobno 42 Din, na debelo 30 Din).

Številka 137 z dne 22. junija 1925.:

Odlok ministra za šume in rudnike z dne 30ega marca 1925.: Za kancelistinja v 3. skupini III. kategorije pri direkciji šum v Sarajevu je postavljena Slavka Koritzky, zvančnica pri velikem županu ljubljanske oblasti.

Številka 138 z dne 23. junija 1925.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27ega maja 1925.: Pri direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani je postavljen po službeni potrebi za inspektorja

v 5. skupini I. kategorije Andrija Kovačević, šef poštnege odseka v isti skupini iste kategorije pri direkciji pošte in telegrafa v Sarajevu.

Odlok ministra za finance z dne 27. marca 1925.: Finančni koncipist Ivan Predikaka v Ljubljani je potrjen za stalnega finančnega koncipista v 9. skupini I. kategorije izza dne 10. junija 1924.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 29ega aprila 1925.: V stanje pokoja sta postavljena po členu 141. uradniškega zakona tajnika v 2. skupini II. kategorije pri direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani Gregor Bartol in Ivan Hafner.

Odlok ministra za finance z dne 7. aprila 1925.: Pri oblastnem inspektoratu finančne kontrole v Beogradu je postavljen po službeni potrebi za komisarja finančne kontrole Fran Golob, komisar finančne kontrole v Ljubljani.

Odlok ministra za finance z dne 30. marca 1925.: V stanje pokoja je postavljen po točki 1.) člena 141. in po členu 239. uradniškega zakona Ivan Peruzzi, pisarniški asistent v 3. skupini III. kategorije pri delegaciji ministrstva financ v Ljubljani.

Dekreti ministra za gradbe z dne 26. maja 1925.: Javno prakso smejo izvrševati v vsej kraljevini inženjerji: Milan Šuklje in Nikola Kumandin, oba v Ljubljani, specialno v stroki gradbenega in strojnega inženjerstva, Fran Tavčar v Ljubljani specialno v stroki gradbenega inženjerstva, Fran Miklavc v Ljubljani in Milan Kiepac v Mariboru specialno v stroki elektriškega inženjerstva.

Objava generalnega inspektorata pri ministrstvu za finance z dne 11. junija 1925.: Z valutami sme poslovati Katarina Kolombatović v Zagrebu.

Številka 139 z dne 24. junija 1925.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 14. junija 1925.: Ker se bo minister za trgovino in industrijo, dr. Prvislav Grisogono, nekaj časa mudil v inozemstvu, se postavlja za njegovega namestnika dr. Gregor Žerjav, minister za šume in rudnike in namestnik ministra pravde.

Odlok ministra za notranje posle z dne 23. marca 1925.: Postavljena sta: za komisarja železniške in obmejne policije v Gornji Radgoni dr. Radovan Brenčič, komisar železniške in obmejne policije v Mariboru v 8. skupini I. kategorije; za komisarja železniške in obmejne policije v Mariboru Svetozar Brkanović, komisar železniške policije v Nišu v 4. skupini II. kategorije.

Objava generalne direkcije posrednih davkov z dne 12. junija 1925.: «Središnja zemaljska pozajmovnica» uživa v vsej kraljevini izza dne 1. aprila 1925. osebno oprostitev od vseh državnih in občinskih taks, razen taks za menice in nakaznice (asignacije).

Uredbe osrednje vlade.

203.

Na predlog carinskega sveta, na podstavi člena 273. carinskega zakona in pooblastitve v členu 73. zakona o proračunskih dvanaajstinah za mesece april, maj, junij in julij 1925. predpisujem ta-le

Carinsko-pomorski pravilnik.*

I. Obče odredbe.

Člen 1.

Državna meja kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je carinska črta.

Proti morju tvori carinsko črto najbolj oddaljena točka morske obale, kopne zemlje in otokov naše kraljevine ob najnižjem stanju oseke.

Na izlivih naših rek v morje je carinska črta ona, ki drži v podaljšavi ene in druge morske obalne črte čez ustje.

Člen 2.

Morje ob carinski črti v širini 11 km 100 m je naše pribrežno (teritorialno) morje ter se smatra za «naše vode».

Kjer ni morje med našo in tujo obalo širše od 22 km 200 m, tam je meja našega pribrežnega morja sredi med eno in drugo obalo. Če je to morje širše od 22 km 200 m, se smatra za naše vode prostor 11 km 100 m od naše obale.

Ožine in kanali med našimi otoki kakor tudi med našimi otoki in našo trdno kopno zemljo se smatrajo za naše vode, ne glede na širino.

II. Morske luke.

Člen 3.

Luke, v katerih morejo ladje (plovni objekti kakršnekoli vrste) pristajati in ostajati, so žive luke.

Otvorjanje luk za promet odobruje in objavlja minister za finance sporazumno z ministrom za promet. To velja tudi za zatvaranje luk za promet.

Vse ostale luke so za promet zaprte ter se smatrajo za mrtve luke. Izjemoma smejo carinarnice dovoljevati, toda za vsak primer posebe, da pristajajo in ostajajo ladje zaradi prometa tudi v teh lukah.

Te omejitve za mrtve luke se ne tičejo primerov, v katerih je bila ladja zaradi višje sile (force majeure: elementarne neizgovorne, poškodba na ladji in druge nepričakovane nesreče) prisiljena, priti v takšno luko. Toda če je bila prisiljena ukreniti kakršnokoli izkrcavanje, se izkrcani predmeti ne smejo odpraviti s kraja raztovoritve brez vednosti in navedbe carinskega oblastva, razen če jim je pretela na kraju raztovoritve poškodba ali druga škoda, tako da se morajo pospraviti in odpraviti na drugo varno mesto.

Ob neizogibni potrebi se smejo izvrševati zaradi zavarovanja in reševanja tudi druga neodložna opravila.

Poljedelske ladje, vojaške ladje, potem one ladje, ki plovejo na račun in po potrebah in navedbah naših državnih oblastev, ribiške ladje, ploveče zaradi ribarjenja, in sportne, samo domače, naštete v členu 12. tega pravilnika, smejo

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 27. maja 1925., št. 117. (XXIV. — 1925.)

pristajati v mrtvih lukah ter občevati z njimi tudi brez dovolitve carinskega oblastva. Vendar pa ne smejo izvrševati v mrtvih lukah drugih opravil razen onih, katerim služijo.

Člen 4.

Dovolitve za pristajo v mrtvih lukah (člen 3.) se izdajajo na pismeno prošnjo z označbo, za kakšna opravila se izdajajo.

Stroške, ki bi jih pri tem provzročalo uradno delo, trpi prosilec po predpisih, ki veljajo za to.

Če pristanejo in ostanejo ladje v mrtvih lukah zaradi višje sile ter morajo ukreniti kakršnakoli opravila, je dolžnost njih poveljnika, da to takoj naznani najbližjemu organom državnih oblastev. Kjer ni v bližini nobenih državnih oblastev, mora obvestiti najbližje predstavnike občinskega oblastva. Poleg tega je dolžnost ladijskega poveljnika, da posel, opravljen v mrtvi luki, zabeleži tudi v ladijski dnevnik in prav tako tudi na zadnjo stran manifesta. V prvi naši živi luki, ki jo doseže, mora o tem obvestiti ustno tudi carinsko oblastvo.

Obveščena oblastva morajo ukreniti, česar je treba, da se obvarujejo državni interesi. Toda v vsakem takem primeru morajo kar najhitreje obvestiti tudi najbližje carinsko oblastvo.

III. Carinsko nadzorstvo.

Člen 5.

Plovitveni promet v naših vodah je prost za vse ladje brez razlike zastave; vendar pa je podložen carinskemu nadzorstvu po odredbah tega pravilnika.

Podrobna navodila, po katerih se mora to vršiti, predpisujejo carinska oblastva.

Pozivu in naredbam oblastev in organov za izvrševanje carinskega nadzorstva se mora vsakdo odzvati. Na ta poziv morajo voziti ladje počasneje, na zahtevo pa se morajo tudi ustaviti. Poveljniku zadržane ladje se mora dati na zahtevo tudi pismena naredba.

Ladje, ki se mude v naših lukah z neocarinjnim blagom, morajo imeti razvito zastavo svoje države na prednjem jadreniku, dokler se ne izvrši carinsko postopanje. Če imajo en jadrenik, se mora izobesiti zastava na njem. Če so brez jadrenika, se mora izobesiti zastava na sprednjem koncu ladje.

Člen 6.

Carinskemu nadzorstvu niso podložne vojaške ladje, ne domače ne tuje, razen če opravljajo trgovski ali potniški promet. Promet med temi ladjami in obalo je vedno podložen carinskemu nadzorstvu.

Člen 7.

Carinsko nadzorstvo obseza:

- 1.) pregledovanje ladij, da se ugotovi, ali izpolnjujejo pogoje za plovitev v naših vodah;
- 2.) pregledovanje tovorov, da se ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji po carinskih predpisih, in zato, da se preizkusijo in vzporedijo listine s tovari;
- 3.) ukrepe, ki jih odredajo carinska oblastva zaradi zasačevanja in pobijanja tihotapstva in drugih dejanj, kaznivih po zakonskih predpisih;
- 4.) pogoje, ob katerih smejo ladje izvrševati opravila v naših vodah.

IV. Pregledovanje in preiskovanje ladij.

Člen 8.

Ladje pregledujejo po odredbah tega pravilnika pristojni organi oblastva za izvrševanje carinskega nadzorstva. Če je treba, smejo jemati za to na pomoč tudi strokovne organe, če pa je opravičeno treba, smejo spremljati ladjo v najbližjo luko.

Domače vojaške ladje se smejo pregledovati samo po pristanku njih poveljnika. Ta pregled smejo zahtevati in izvršiti samo carinski uradniki. Če ladijski poveljnik na to ne pristane, je treba pismenega odgovora.

Kadar preganjajo pristojni organi pregrešek, se morajo pustiti na take ladje, da prijavijo stvar dežurnemu organu na ladji.

Ladje, zasidrane v živih lukah, se smejo pregledati šele, ko so jim luška oblastva izdala tako zvano svobodno praktiko (libera practica).

Poleg pregleda ladje se sme, če je sum osnovan, izvršiti tudi izčrpna preiskava ladje, da se zasledi skrito blago.

Člen 9.

Inozemske ladje v onih lukah, kjer so konzularni predstavniki države, ki ji ladja pripada, se

preiskujejo v pričo njih ali v pričo njih odposlancev. Če teh v kraju ni ali če se ne odzovejo pozivu v določenem času, se izvrši preiskava tudi brez njih.

Storilec nedovoljenega dejanja se preganja, če je dobil pribežališče na inozemski ladji, tudi brez tega. V tem primeru mora biti dotični konzularni predstavnik naknadno o tem nemudoma obveščen.

V. Ladijske listine.

Člen 10.

Domače in tuje ladje v naših vodah morajo imeti poleg ladijskih listin po pomorskih predpisih tudi predpisane carinske listine. Take, ki se zalotijo brez teh listin, se zadrže ter spremijo do najbližjega carinskega oblastva zaradi kazenskega postopanja. To ne velja za ladje, ki se zalotijo v naših vodah zaradi višje sile (člen 4.) in ki so bile po njih listinah namenjene drugam.

Vse listine morajo ladijski poveljniki na zahtevo izročiti v pregled organom za izvrševanje carinskega nadzorstva, ki jih po uporabi vrnejo poveljniku.

VI. Manifesti.

Člen 11.

Ladje, ki plovejo po našem pribrežnem (teritorialnem) morju, bodisi prazne, bodisi natovorjene, morajo imeti manifest, če ni s tem pravilnikom odrejeno kaj drugega.

Manifest obseza:

- 1.) ime ladje in države, ki ji ladja pripada, in ime njenega poveljnika;
- 2.) število posadke in potnikov;
- 3.) vrsto in količino tovara s številom tovorov, znamko, številko in drugimi znaki, teža in označbo provenience tovara; imenovanje vrste blaga in teže v manifestu zadošča tako, kakor je med trgovskim svetom običajno;
- 4.) prtljago potnikov, izročeno v vožnjo, kakor tudi blago, ki ga vozi ladijska posadka na svoj račun zaradi trgovine (paccotiligia);
- 5.) porabni material in druge potrebščine za pogon ladje, ki niso vpisane v ladijski inventar, kakor tudi življenske potrebščine, ki so določene za uporabo na ladji.

V manifestih za ladje, ki odhajajo iz naših luk, se morajo še označiti carinske listine, ki spremljajo blago, in z besedami je treba označiti skupno število tovorov in skupno težo.

Kontrolni organi, ki pregledujejo ladjo v plovitvi, morajo po končanem pregledu manifest overiti ter v njem označiti stanje, ki so ga ugotovili.

Člen 12.

Manifest se ne zahteva za nastopne prazne ladje in za tovore na njih:

- 1.) če so v privilegirani plovitvi po členu 18. tega pravilnika;
- 2.) če ne izhajajo iz naših luk, a vozijo med poedinimi našimi lukami v okoliših dveh sosednjih carinarnic;
- 3.) če prevažajo v domačem prometu ob naši obali, ne da bi izhajale iz našega pribrežnega morja, blago (tovore), za katero imajo predpisane carinske listine naših carinskih oblastev;
- 4.) za vojaške ladje vobče in za druge državne ali privatne, kadar služijo in kolikor služijo za državne potrebe;
- 5.) za ladje, ki plovejo na račun in po naredbah in potrebah državnih oblastev;
- 6.) za ribiške ladje in za vse na njih, kar služi ribji lovi;
- 7.) za poljedelske ladje, ki plovejo samo po naših vodah, če opravljajo posle zato, da zadoščajo potrebam poljedelskih poklicev;
- 8.) za sportne ladje, kakršne so jahte, motorni čolni, navadni čolni in druga podobna vozila, dokler služijo sportu, kakor tudi ne za druge manjše ladje in čolne, če služijo osebnim potrebam za plovitev, ne daljšo od dveh kilometrov od naše obale.

Člen 13.

Ladje, ki ne sestavljajo manifesta (člen 12.), ne smejo:

- 1.) prihajati v dotiko z inozemskimi ladjami kakor tudi ne z drugimi, ki prihajajo iz inozemstva;
- 2.) ne smejo pristajati ob inozemski obali;
- 3.) ne smejo prevzemati tovorov na vožnjo brez predhodne dovolitve carinskih oblastev, razen če tudi drugim ladjam za to ni treba dovolitve.

Te prepovedi se ne tičejo ladij, navedenih v točkah 4.) in 5.) člena 12. tega pravilnika, če so

prisiljene, postopati drugače zaradi izvrševanja svojih uradnih dolžnosti ali specialnih naredb njim nadrejenih oblastev.

Člen 14.

Manifest se sestavlja za tovore (točka 3. člena 11.) na podstavi tovarnih listov (connaissements) ali carinskih listin; za njegovo točnost je odgovoren ladijski poveljnik.

Manifesti ladij, ki odhajajo iz naših luk, morajo biti opremljeni z vizo carinarnice, ki mora pri tem, če gre za ladje, namenjene v inozemstvo, vpoštevati specialne odredbe mednarodnega značaja, ki veljajo za to.* Tudi te vize se dajo za naše ladje in za one, ki pripadajo pogodbenim državam, brezplačno in zanje se ne plačuje taksa.

Isto velja za manifeste ladij, ki prihajajo iz inozemstva, kolikor ne veljajo zanje tam drugi predpisi. Če pa v državah, iz katerih luk prihajajo, ni predpisano sestavljanje manifesta, morajo sestaviti ladijski poveljniki manifest za prihod v naše vode.

Poveljniki ladij, ki prispejo v naše žive luke, morajo izročiti manifest carinskemu oblastvu neposredno, čim dobe svobodno praktiko.

Za manifeste, sestavljene v tujih jezikih, se ne zahteva prevod, če so spisani v francoskem, angleškem, italijanskem ali nemškem jeziku ali v slovanskih jezikih.

Ena ladja ima lahko več manifestov.

Za ladje, ki odhajajo iz naših luk, se sestavlja manifest po obrazcu št. 1.**

Člen 15.

Manifesti se sestavljajo v naših lukah po končanem carinskem postopanju. Sestavljeni manifesti se izročajo carinarnicam s carinskimi listinami; carinarnica jih primerja z njimi ter jih, če se prepriča, da so pogoji izpolnjeni, vidira (člen 14.). Pri tej priliki se mora pod vsakim oddelkom imenovanj v manifestu potegniti črta v diagonali. Na prostoru, čez katerega je ta črta potegnjena, se ne sme nič pripisovati. V manifestih ne sme biti nič radiranega ali predrugečenega. Manj važni popravki se smejo izvršiti; toda to se mora na istem manifestu uradno konstatirati. Na zahtevo carinarnice se morajo manifesti prilagoditi potrebi.

Za domače blago v domačem prometu (člen 37.) morajo biti sestavljeni posebni manifesti.

Vidirane manifeste vpisuje carinarnica v knjigo manifestov ter jih vrača z listinami vred izročiteljem.

Knjiga manifestov je urejena po obrazcu št. 2.

Člen 16.

Življenske potrebščine na inozemskih ladjah inozemskega izvora v naših lukah se postavljajo pod carinsko zaporo, razen količine, potrebne po številu oseb glede na to, koliko časa ostane ladja; ta količina se ji dá na svobodno razpolago. O tem se postavi pripomba na manifest. Ob odhodu ladje se zapora odpravi.

To ne velja za ladje, ki so v lukah zasidrane, če ne izvršujejo nikakršnih opravil.

Člen 17.

Pri blagu, ki se rado kviri, suši ali vpija vlago, kakor tudi za tekočine, ki curljajo, ni treba, da bi se teža v manifestu ujemala z dejansko težo.

Poškodba blaga in curljanje se mora vpoštevati pri sporih; manjek ali presežek zaradi tega in drugače do 5 % teže ne moreta biti razlog za kazensko postopanje. Prav tako ne morejo biti razlog za kazensko postopanje predrugečevanja tovorov med vožnjo, če se izvrše zato, da bi se preprečila kvara in škoda.

VII. Privilegirana plovitev.

Člen 18.

Domači parniki, ki občujejo samo z našo obalo, so izrečno privilegirani ter uživajo te-le olajšave (privilegirana plovitev):

- 1.) ni jim treba voditi manifesta;
- 2.) ni jim treba, da bi bili opremljeni s carinskimi listinami, razen v primerih, ki so v tem pravilniku izrečno določeni;

* Glej člen 19. rapallske pogodbe.

** Ta obrazec kakor tudi obrazec, naveden v členu 15., sta dodana «Službenim Novinam». Manifest tiska in izdaja državna tiskarna. V členu 22. zakona o ustanavljanju novih državnih monopolov z dne 3. avgusta 1893. je odrejena kazen za tiskarja, ki se zaloti, da tiska ta obrazec. Op. ur.

3.) pristajati smejo tudi v mrtvih lukah po odobrenem voznem redu;

4.) natovarjati smejo potnike in blago podnevi in ponoči brez prisotnosti organa oblasti za izvrševanje carinskega nadzorstva.

Dovolitve za privilegirano plovitev dajo carinarnice, pooblaščenice po ministru za finance. Prošnji morajo biti priloženi tudi vozni redi, v prošnji pa morajo biti imenovani parniki, za katere se zahteva ugodnost.

Izpremembe odobrenih voznih redov in parnikov za privilegirano plovitev morajo biti odobrene po carinarnici, ki je izdala dovolitev.

Dovolitve se izdajajo takoj ter se takoj priobčujajo prosilcem. O tem se obveščajo tudi carinarnice na progah, za katere se tak promet dovoljuje; obenem se jim pošlje en izvod voznega reda, na katerem je pod pečatom in podpisom označena dovolitev.

Člen 19.

Preden začno privilegirani parniki s privilegirano plovitvijo, se natančno pregledajo. Zaradi tega se mora poveljnik parnika, če se ni izvršil pregled ob času, ko se je dovolitev izdala, obrniti na carinarnico v kraju, kjer je parnik, s pismeno prošnjo. Po končanem pregledu overovi carinarnica ladijski inventar po ugotovljenem stanju. Šele po končanem pregledu sme parnik začeti s privilegirano plovitvijo. Prekinitev privilegirane plovitve se mora prijaviti carinarnici v kraju, kjer se parnik zateče. Na podstavi te prijave carinarnica takoj natančno pregleda parnik ter overovi ugotovljeno stanje inventarja. O tem takoj obvesti tudi carinarnico, ki je izdala dovolitev za privilegirano plovitev, dotični parnik pa postavi pod redno carinsko nadzorstvo kakor druge nepriviligirane.

Ladijski poveljnik mora potem sneti tudi znake privilegirane plovitve (člen 23.).

Člen 20.

Parniki v privilegirani plovitvi smejo pluti samo ob naši obali. Prevažati smejo domače in inozemsko ocarinjeno blago brez drugega carinskega postopanja.

Inozemske obali se ne smejo dotikati in tudi ne prihajati v dotiko z drugimi ladjami na počini (visokem morju), razen v primerih višje sile.

V lukah ne smejo prihajati k drugim nepriviligiranim ladjam in tudi ne natovarjati ali raztovarjati blaga z drugimi ladjami brez posebne dovolitve carinskih oblastev.

Če bi se privilegirani parnik, prisiljen po višji sili, dotaknil inozemske obali ali druge ladje ter s take ladje prevzel tovore, mora sestaviti poveljnik manifest za prevzete tovore ter ob povratku to prijaviti prvi naši carinarnici.

Carinarnica, ki je dovolila privilegirano plovitev, sme odrediti za vsak primer posebe spremljevalca za opravljanje carinskega nadzorstva nad privilegiranimi parniki tudi ob plovitvi, brez pravice do povračila dnevnic za spremljevalca. Vendar pa se mora v takem primeru odrejenemu organu na ladji zagotoviti brezplačna hrana in prenočišče.

Zivljenske potreščine in drugo, česar je treba privilegiranim parnikom, se morajo nabavljati v naši državi; kar pa se nabavi v inozemstvu, mora biti ocarinjeno.

Predmeti, potrebni tem parnikom za brodarjenje, in material za njih tehnično opremo in pogon, nadalje prirastki takih predmetov ali odpisi morajo biti vpisani v inventar ter se carinarnici prijaviti, da jih overovi.

Člen 21.

Privilegirani parniki smejo prevzemati na vožnjo neocarinjeno blago zaradi prevoza k drugim carinarnicam v ocarinitiv, ko se izpolnijo pogoji iz členov 80. in 81. carinskega zakona, ki veljajo za to, po členu 38. tega pravilnika.

Lastniki privilegiranih parnikov smejo dati carinarnici, ki je izdala dovolitev za privilegirano plovitev, izjave, da prevzemajo obveznosti, ki se zahtevajo za zavarovanje carinskih pristojbin, ter ponuditi garancije za to v eni skupni garanciji in za celo vrsto ekspedicij.

Te izjave ocenja generalna direkcija carin, zaradi česar se ji morajo doposlati, ter obvešča o prevzemu obveznosti vložitelje in pristojne carinarnice.

Člen 22.

Za pristajo privilegirane parnike v luki, ki ni prijavljena v voznem redu, mora zahtevati po-

veljnik dovolitev od carinarnice, ki je podelila dovolitev za privilegirano plovitev.

Ta dovolitev se podeli pismeno ter služi poveljniku za legitimacijo proti carinskim organom. Za vsak tak primer mora biti podeljena posebna dovolitev. Taka dovolitev se sme zahtevati in podeliti brzojavno.

Člen 23.

Parniki privilegirane plovitve morajo biti, dokler so v privilegirani plovitvi, označeni s posebnimi znakoma. Ta znaka sta: zastava in svetlobni znak.

Zastava ima obliko kvadrata z 0,75 cm dolgimi stranicami zelene barve in z belo, 20 cm široko diagonalo, ki drži od zgornje zunanje strani k notranji spodnji strani.

Ta zastava mora biti na vidnem mestu nad trupom parnika. Biti sme tudi iz pločevine iste barve in oblike.

Svetlobni znak je modra luč, ki se postavlja ponoči, t. j. po solnčnem zapadu do solnčnega vzhoda, po en meter vsaksebi in vertikalno nad prednji beli svetlobni znak.

Razen gorenjih znakov mora biti vedno na vidnem mestu nabit vozni red, overovljen po carinskem oblastvu, ki je podelilo dovolitev za privilegirano plovitev.

Člen 24.

Kdor bi se hotel v poedinih primerih koristiti z ugodnostmi privilegirane plovitve, ne da bi izpolnil pogoje, predpisane s tem pravilnikom, se mora obrniti za to s prošnjo na najbližjo carinarnico. Ta mu sme podeliti zaproseno dovolitev samo, če ima na razpolago spremljevalca in če je prosilec pripravljen, povrniti spremljevalcu dnevnic po veljavnih predpisih ter mu na ladji zagotoviti primerno hrano in prenočišče. Če bi se ladja ne vrnila v kraj, odkoder je prišla, mora povrniti prosilec spremljevalcu vse stroške in dnevnic za povratek v njegovo prebivališče.

VIII. Opravila, ki so dopuščena samo pod carinskim nadzorstvom.

Člen 25.

Brez prisotstva organa oblasti za izvrševanje carinskega nadzorstva se ne smejo v naših vodah izvrševati nastopna opravila, ki so po tem pravilniku podložna carinskemu nadzorstvu:

- 1.) raztovarjanje blaga, natovarjanje blaga in pretovarjanje blaga;
- 2.) izkrcavanje in vkrcavanje potnikov in potniške prtljage;
- 3.) oskrbovanje ladij in ladijske posadke s potrebnimi predmeti.

Člen 26.

Za opravila iz predhodnega člena se odredijo carinska razkladališča, med katera se štejejo poleg skladišč in drugih carinskih prostorov in dvorišča še prostori, ki jih odredita za to sporazumno krajevno luško in carinsko oblastvo. Taka mesta morajo biti označena z vidnimi napisi.

Ta opravila se smejo izvrševati izjemoma tudi zunaj carinskih razkladalšč, vendar pa samo po predhodni dovolitvi carinskih oblastev v sporazumu z luškimi oblastvi. To velja tudi za ladje na vodi, s katerih se vrši ali na katere se vrši pretovarjanje z drugih ladij.

Člen 27.

Čas za opravila iz predhodnega člena odredijo carinarnice; ob delavnikih znaša ta čas neprestano, in sicer:

za meseca januar in december od 7. do 17. ure;
za meseca februar in november od 6. do 18. ure;
za mesec marec, oktober in september od 5. do 19. ure;

za meseca april in avgust od 4. do 10. ure; in za meseca maj, junij in julij od 4. do 20. ure.

Prekinitev dela dovoljujejo carinarnice, če jo zahteva iz utemeljenih razlogov izročitelj ali voznik.

Izven teh ur kakor tudi ob nedeljah in priznanih praznikih se smejo izvrševati ta opravila samo s posebno dovolitvijo carinarnic, ki jo dajo carinarnice, če jih voznik iz utemeljenih razlogov nemudoma zahteva. Za parnike, ki vozijo po stalnem voznem redu, teh dovolitev ni treba.

Toda za izvrševanje teh opravil izven uradnih ur pristoji odrejenim carinskim organom za prečasno službo povračilo dnevnic po veljavnih predpisih. To dnevnic plača voznik ali zastopništvo dotičnega ladijskega podjetja.

Omenjene posebne dovolitve izdajajo carinarnice na prošnjo; veljajo pa, dokler se dovoljeno opravilo ne izvrši.

IX. Raztovarjanje in natovarjanje blaga.

Raztovarjanje blaga.

Člen 28.

Inozemsko blago se sme raztovarjati na podstavi manifesta in na podstavi prijave. Če se raztovarja na podstavi manifesta, služi manifest namesto prijave.

Če obseza manifest blago za razne luke, se mora izročiti carinarnici izpisek iz njega v obliki novega manifesta v duplikatu, od katerih obdrži enega carinarnica namesto prijave, drugega pa vrne poveljniku ladje z overovitvijo, da se je blago raztovorilo po njem. Vrnjeni izvod shrani poveljnik ladje z originalnim manifestom.

Manifest, uporabljen namesto prijave, se smatra za prijavo in carinarnica ga vpiše v zapisnik prijave.

Člen 29.

Blago se sme ob raztovarjanju neposredno izročiti v carinsko skladišče.

Če se to ne zgodi, sme ostati blago na carinskem razkladalšču samo pod carinskim nadzorstvom, dokler se ne izroči carinarnici.

Voznik ali prinosnik blaga mora ob svojih stroških raztovoriti in spraviti blago tja, kamor to odredi carinarnica.

Če se prevzema blago ob raztovarjanju z ladje neposredno v carinsko skladišče, se mora predložiti poleg manifesta ali poleg prijave tudi raztovornica.

Člen 30.

V živih lukah se smejo ustanoviti skupna skladišča voznikov in carinskih oblastev za neposredno spravljanje dovoženega blaga, ki je podložno carinskemu nadzorstvu, dokler se ne izroči carinarnici v ocarinitiv.

Za ustanovitev takih skladišč je treba dovolitve generalne direkcije carin, ki predpiše tudi postopnik za to.

Člen 31.

Raztovorjeno blago ostane na carinskem razkladalšču pod stražo ali pa na odgovornost onega, ki ima pravico, razpolagati z njim, dokler se ne izroči v carinsko skladišče. Ta upravičenec je dolžan, skrbeti za čuvanje takega blaga, dokler se ne izroči carinarnici.

Za eventualne škode kakršnegakoli značaja, prizadete takemu blagu, carinarnica ni odgovorna.

Ocarinjati se sme blago na carinskem razkladalšču s predhodno dovolitvijo carinarnice za vsak primer posebe. Ob ocarinjanju mora dati prosilec na razpolago, česar je treba za pregledovanje, ter je odgovoren za dotično blago, dokler ostane na razkladalšču.

Za te ekspedicije pristoji carinskemu organu ustrezna dnevnic v znesku, ki je določen z veljavnimi predpisi.

Člen 32.

Blaga, dovoženega iz inozemstva, ni treba zaradi ocarinjanja raztovarjati, če se mora prepeljati dalje iz luke, kjer je prijavljeno, ako je nedvomno enovrstno ali v velikih kosih in velike teže in se dá to ugotoviti brez težave.

Ocarinitiv takega blaga dovoli carinarnica brez raztovoritve; ukrene pa, česar je treba, da se ugotovi ob raztovoritvi po potrebi točnost izvršene ocarinitve in da se, če je zavezano plačilo trošarine, obeleži s trošarinskimi znaki.

Natovarjanje blaga.

Člen 33.

Blago za izvoz se sme natovoriti na ladje šele po končani ocarinitvi in samo s carinskih razkladalšč, razen če ni dovolila carinarnica sporazumno z luškimi oblastvom, da se namesti in natovori takšno blago zunaj carinskega razkladalšča. Drugače pa veljajo tudi za natovarjanje blaga iste odredbe kakor za raztovarjanje glede časa, prekinitev raztovarjanja, čuvanja blaga in odgovornosti za njegovo poškodbo.

Člen 34.

Če naj se natovori blago za izvoz pred ocarinitvijo, mora biti izdana dovolitev carinarnice (odseka carinarnice ali carinskega oddelka), v katere okolišju se hoče natovoritev opraviti, in predložiti se mora izvozna deklaracija.

Ko izda carinarnica dovolitev, odredi organe, ki naj prisostvujejo natovoritvi ter se uverijo o količini in kakovosti blaga, ki se natovarja. Odrejeni organi morajo prisostvovati natovarjanju ter predložiti carinarnici po končani natovoritvi poročilo, na katerega podstavi se vpišeta v deklaracijo količina in teža natovorjenega blaga.

Člen 35.

Dovolitve za odhod ladij, ki sestavljajo manifest (člen 11.), smejo dajati luška oblastva šele po končanem carinskem postopanju, če se jim predloži «pismo» po obrazcu št. 3, ki so ga izdala carinska oblastva.

Carinarnice morajo izdati takšno «pismo» na prvo ustno zahtevo nemudoma, najkrajše pa v 30 minutah; za to pismo se ne plača nobena taksa.

Če se mudi ladja potem brez posebne službene potrebe ob obali, mora ladijski poveljnik odstraniti lestvice ali most za odhajanje z ladje ter onemogočiti nadaljnji promet med ladjo in obalo. Drugače mora potrebo nadaljnega bivanja takoj, ko prejme «pismo», priobčiti carinarnici, da ta odredi še nadalje potrebno carinsko nadzorstvo.

Člen 36.

Za pretovoritev inozemskega blaga z ladij neposredno v železniške vagone mora predložiti prinosnik blaga prijavo z označbo, da se bo blago za nadaljnji prevoz pretovorilo neposredno v železniške vagone.

Če predloži železnica za to blago takoj tudi sprevodnice, dovoli carinarnica neposredno pretovoritev blaga v vagone ter postopa po predpisih, ki veljajo za to (člen 112. carinskega zakona).

Če železnica sprevodnice ne predloži, je treba postopati tako, kakor je tudi drugače odrejeno za raztovarjanje blaga.

X. Carinsko postopanje z domačim blagom v domačih lukah.

Člen 37.

Domače blago, ki je zavezano, plačevati izvozno carino, potem blago, katerega izvoz je prepovedan, in blago tujega izvora in tujega izdelka, ocarinjeno (nacionalizirano), mora biti v domačem prometu, če se prevaža z ladjami, ki niso privilegirane po členu 18. tega pravilnika, opremljeno s sprevodnico, razen v primerih iz člena 12. tega pravilnika.

Če se prevaža takšno blago z drugimi nepriviligiranimi ladjami, se smatra za blago, ki se pošilja čez tuje ozemlje (iz člena 109. carinskega zakona), in carinsko postopanje je isto kakor za to blago.

Sprevodnico sestavijo na voznikovo zahtevo organi, pristojni za izvrševanje carinskega nadzorstva, v duplikatu ter odrede rok za izročitev sprevodnice in za prijavo dotičnega blaga namembni carinarnici. Opravila s sprevodnicami so obvezna za pristojne organe brez posebne dnevnic, če se vrše v urah iz člena 27. tega pravilnika ali tudi izvan teh ur v krajih, kjer so carinska in druga oblastva, pooblaščenca za opravila s sprevodnicami.

Unikat sprevodnice obdrži izdajatelj, duplikat pa odda vozniku, da mu služi za legitimacijo v času, ko prevaža blago.

Voznik mora raztoroviti takšno blago ob naši obali ali popolnoma ali pa deloma, kjer poslujejo organi, pristojni za opravila s sprevodnicami.

O prejeti sprevodnici se izda reverz, sprevodnica pa se vrne po raztorovitvi blaga onemu oblastvu, ki jo je izdalo. Če se je raztorovilo blago deloma, se sestavi za preostalo blago nova sprevodnica, ona, s katero je blago prispelo, pa se obdrži.

Po prednjih odredbah je treba postopati tudi glede blaga, ki je zavezano, plačati državno trošarino, če trošarina nanje ni plačana.

Ostalo blago se sme prevažati v domačem prometu brez sprevodnic.

XI. Carinsko postopanje z inozemskim neocarinjnim blagom v domačem prometu.

Člen 38.

Za prevoz neocarinjnega blaga iz ene carinarnice v drugo zaradi ocarinitve se mora predložiti deklaracija v triplikatu s točnim tarifnim imenovanjem. Po taki deklaraciji se izračuni pristojbina, nadalje pa je treba postopati po veljavnih predpisih.

Tudi za kreditirane carine se zahteva zavarovanje po veljavnih predpisih.

Če se prevaža takšno blago s privilegiranimi ladjami iz člena 18. tega pravilnika, se postopa z njim kakor z blagom, ki se prevaža po železnici, ako obstoji obveznost voznikova iz člena 21. tega pravilnika. Za takšno blago mora predložiti voznik carinarnici sprevodnico kakor tudi železnica.

Blago, ki se pošilja v ocarinitev drugi carinarnici, se vedno postavlja pod carinsko zaporo bodisi s plombiranjem poedinih tovorkov, bodisi prostorov, v katere se takšno blago spravi.

Rok za izročitev blaga, poslanega drugi carinarnici v ocarinitev, odreja odhodna carinarnica; vendar ne sme biti ta rok daljši od 15 dni.

Člen 39.

Blago, poslano drugi carinarnici v ocarinitev po predhodnem členu, se mora prijaviti namembni carinarnici v določenem roku. Zamudo mora voznik prijaviti odhodni carinarnici ter jo opravičiti. Drugače ga zadene odgovornost po tem pravilniku.

Po prejemu blaga postopa namembna carinarnica po veljavnih predpisih ter obvesti odhodno carinarnico, da je blago prejela.

Na podstavi tega obvestila vrne odhodna carinarnica prejeto zavarovanje carine.

Člen 40.

Inozemsko blago, ki je bilo izročeno carinarnici in ni stopilo v svoboden promet, se sme vrniti iz carinskega skladišča ali s carinskega razkladalšča samo onim parnikom, ki odhajajo neposredno v inozemstvo. Zato se mora predložiti pristojni carinarnici, kjer je blago, deklaracija za izvoz takega blaga iz države v duplikatu. Za to služijo prevozne deklaracije. Imenovanje v deklaraciji mora biti isto kakor v knjigah carinarnice.

Če je bilo takšno blago že prijavljeno z deklaracijo zaradi uvozne ocarinitve, se mora predhodno ugotoviti, da ni bila po predloženi deklaraciji konstatirana kazenska odgovornost. Če je bila konstatirana, se priklopi prejeta deklaracija za izvoz predmetu kazenske preiskave, ki se mora uvesti po veljavnih predpisih.

Blago, ekspedirano za izvoz iz države, se ne sme nikjer ob naši obali iznova sprejeti v ocarinitev.

Po končani ekspediciji za izvoz takega blaga se izroči vozniku blago na parnik ob spremstvu carinskega uradnika, podpisati pa mora unikat deklaracije za izvoz. Takšno blago mora poveljnik parnika takoj vpisati v odhodni manifest vpričo spremljevalca, ki mora to ob isti uri overoviti s svojim podpisom.

To blago se izroči vozniku tik pred odhodom parnika, tako da mora voznik, ko ga je prevzel na parnik, postopati po členu 35. tega pravilnika.

Člen 41.

Z inozemskim blagom, katero naj se vrne v inozemstvo s parnikom, ki se mora pred odhodom v inozemstvo dotikati tudi drugih naših luk, je treba predhodno postopati po členu 38. tega pravilnika.

Takšno blago se mora poslati kakor blago, ki se pošilja v ocarinitev drugi carinarnici, carinarnici one luke, iz katere odhajajoča ladja definitivno zapušča naše vode; pri njej se tudi izvrši ekspedicija za izvoz tega blaga po predhodnem členu.

Člen 42.

Vračanje inozemskega blaga, omenjenega v predhodnem členu, v inozemstvo z brezparnimi ladjami se dopušča na način iz člena 40. tega pravilnika, in sicer samo, če odhajajo take ladje neposredno iz naših vod.

Za protivno postopanje so take ladje odgovorne po tem pravilniku.

XII. Carinsko nadzorstvo nad potniškim prometom.

Člen 43.

Potniški promet z ladjami, ki prihajajo iz inozemstva, kakor tudi z ladjami, ki se dotikajo na vožnji inozemske obali, je podložen carinskemu nadzorstvu ter se sme vršiti samo v živih morskimi lukah.

Carinska oblastva v teh lukah imajo neprestano službo, kolikor je ta zaradi tega potrebna, ter odreja dežurstva.

Dežurni organi morajo prisostvovati prihodu in odhodu takih ladij in izkrcavanju in vkrcavanju potnikov, izvrševaje carinsko postopanje v času, ki je odreden za bivanje ladij.

Dežurnim organom pristoji povračilo dnevnic po veljavnih predpisih za opravila na dežurstvu, če se vrše izvan časa, ki je odreden za bivanje ladje. Občevanje prispelih potnikov z neuradnimi osebami se ne dopušča, preden se izvrši carinski pregled. Tudi se ne dopušča, da bi prihajali potniki, ki odhajajo, v dotiko z neuradnimi osebami po končanem carinskem pregledu.

Neuradne osebe ne smejo prihajati na te ladje brez dovolitve carinskega organa; nosačem pa je to dovoljeno, če so kot stalni prijavljeni carinarnici in znani.

Carinski pregled prtljage se vrši takrat kakor pregled potnikov.

Če ni posebnih službenih razlogov, se vrši vkrcavanje in izkrcavanje potnikov pred vsakim drugim carinskim postopanjem.

XIII. Ladje kot skladišča blaga.

Člen 44.

Ladje se smejo uporabljati za skladišča blaga v naših vodah samo z dovolitvijo carinarnice in v lukah, kjer poslujejo carinarnice.

Poveljniki ali lastniki ladij, ki hočejo imeti blago na ladjah zato, da ga prodajajo z ladje, morajo za to izposlovati dovolitev carinarnice. Te dovolitve se dajo, ko se blago predhodno ocarini.

Takšno ocarinjeno blago se sme prodajati z ladje v drugih krajih samo z dovolitvijo carinarnice, ki ga je ocarinila.

To dovolitev postavi carinarnica na sprevodnico, ki jo izda za nadaljnji prevoz blaga.

Člen 45.

Za prodajanje blaga, uvoženega na negotovo prodajo z ladje, v drugih lukah, ne pa v oni, kjer se je ocarinilo, se mora izposlovati dovolitev od carinarnice, ki je dotično blago ocarinila.

Te dovolitve dajo carinarnice samo za kraje, kjer poslujejo carinarnice; v sprevodnici označijo kraj, za katerega so dovolitve izdane.

Člen 46.

Za prodajanje domačega blaga na ladji, izvzemši ono blago, ki je zavezano plačilu trošarine, če zanje trošarina ni plačana, ni treba carinarnične dovolitve. Če pa je izvoz takega domačega blaga prepovedan, se mora tudi ob odhodu izposlovati dovolitev za prodajo v druge luke.

Blago, zavezano plačilu državne trošarine, na katero trošarina ni plačana, se ne sme prodajati z ladje, dokler se ne izvrši glede njega trošarinsko postopanje.

Člen 47.

Kraje v lukah za ladje, s katerih se prodaja blago, odreja carinska oblastva sporazumno z luškimi oblastvi, toda vedno na prostoru carinskega razkladalšča.

Pri tem je treba vpoštevati potrebo, da se takim ladjam onemogoči dotika z drugimi, na katerih je neocarinjeno blago. Dotika s takimi ladjami se dopušča samo s predhodno dovolitvijo carinskih oblastev.

XIV. Predmeti, najdeni v naših vodah ali vrženi na obalo.

Člen 48.

Predmeti in blago, ki bi se našli v naših vodah ali bi bili vrženi na našo obalo, se smatrajo za carinsko blago, podložno carinskemu nadzorstvu. Razpolagati z njim pred prijavo pri carinskih ali drugih državnih oblastvih in brez dovolitve carinskih oblastev ni dovoljeno.

Oni predmeti, o katerih ugotovita carinsko in pomorsko oblastvo, da so domačega izvora, so oproščeni nadaljnega carinskega nadzorstva ter se dajo na razpolago pomorskemu oblastvu.

Če so inozemskega izvora, ostanejo pod carinskim nadzorstvom.

O vsem tem se mora sestaviti zapisnik.

Člen 49.

Osebe, v katere hranjenje pridejo predmeti iz predhodnega člena, si jih ne smejo prisvojiti in z njimi razpolagati kot z lastno svojino. Njih dolžnost je, o tem obvestiti najbližje carinsko, kjer pa tega ni v bližini, drugo državno ali občinsko oblastvo, ki to takoj priobči najbližjemu carinskemu oblastvu, da ukrene, česar je treba.

Člen 50.

Carinsko oblastvo odredi, da se predmeti iz predhodnega člena popišejo in ocenijo. Popis in

ocenitev izvrši predstavnik carinskega oblastva z luškim oblastvom. O tem se sestavi zapisnik ter se izroči carinarnici, ki pošlje njega prepis pristojnemu luškemu oblastvu.

Če ni v kraju, kjer so taki predmeti, carinskega oblastva, izvrši to namesto njega pristojno luško oblastvo ob sodelovanju organa finančne kontrole. V tem primeru sestavi zapisnik ter ga pošlje pristojnemu carinskemu oblastvu, njegov prepis pa obdrži zase.

Luško oblastvo poskrbi, da najde lastnika; uspeh pa naznani pristojnemu carinskemu oblastvu.

Taki predmeti se vrnejo lastniku, ko se ocarinijo, če so tujega izvora in če jih hoče pustiti lastnik v državi. Če so tujega izvora in jih hoče lastnik vrniti v inozemstvo, dovoli carinarnica to s svojo odločbo na lastnikovo prošnjo.

Člen 51.

Predmeti iz člena 49. tega pravilnika, najdeni na obali ali v vodi, se smejo, če jim preti na kraju, kjer so se našli, kvara ali škoda, spraviti na varen kraj; toda o tem mora biti takoj obveščeno tudi najbližje pristojno oblastvo.

Če se to ne zgodi, mora carinarnica take predmete sporazumno z luškim oblastvom, ki zve zanje, spraviti in zavarovati; pri tem pa mora vpoštevati, da se stroški za to opravičijo z vrednostjo predmetov.

Prozročeni stroški obremene vrednost zavarovanih predmetov in lastnik jih mora povrniti, preden se mu predmeti izročijo. Če ostane lastnik neznan, se taki predmeti prodajo po predpisih carinskega zakona in stroški se povrnejo iz izkupička zanje.

Predmete, ki se puste na kraju, kjer so bili najdeni, čuvajo najbližja državna, kjer pa teh ni, občinska oblastva do prihoda carinskih organov, ali organov finančne kontrole, ki morajo izdati nadaljnje naredbe za čuvanje.

XV. Uvoz ladij.

Člen 52.

Za ladje brez razlike in druge plovne objekte, kupljene v inozemstvu, velja prav tako carinsko postopanje kakor za vsako drugo blago, ki se uvaža v porabo.

Pomorska oblastva, ki se jim take ladje prijavijo, morajo njih lastnike ali poveljnike poučiti o tem. To morajo storiti ob prvem prihodu takih ladij v naše vode, ko se jim prijavijo zaradi registracije, če namerjajo vršiti promet z našo obalo. Šele po izvršeni ocarinivni se sme z njimi pričeti plovitev.

Za ladje naših državljanov, kupljene v inozemstvu, ki se pri nas registrirajo s tem, da vrše plovitev samo izvan naših vod, ne velja carinsko postopanje zaradi ocarinivne niti takrat, kadar bivaajo v naših vodah.

XVI. Carinsko nadzorstvo nad ribjo lovjo.

Člen 53.

Carinska oblastva opravljajo carinsko nadzorstvo in pregled po potrebi tudi nad ribiškimi ladjami, toda tako, da se ne ovira ribarjenje. Zahtevati ne smejo, da bi se jim take ladje posebe prijavljale ob odhodu ali ob povratku za ribjo lov v naših vodah ali v tujih vodah, ki meje neposredno ob naše vode.

Če odhajajo take ladje zaradi ribje lovi izvan naših vod na tuje teritorialno morje, ki ne meji ob naše vode, morajo prijaviti odhod in povratek najbližjemu carinskemu oblastvu ali organom finančne kontrole. Če pa v kraju odhoda ali povratka ni carinskih oblastev, se morajo prijaviti najbližjemu luškemu oblastvu. Te prijave se podajajo pismeno, da ve oblastvo za kretanje takih ladij.

O pravici do izvrševanja ribje lovi veljajo izključno predpisi, izdani o tem; kontrolo pa opravljajo pomorska oblastva.

Carinska oblastva in organi finančne kontrole jih morajo pri tem podpirati.

Člen 54.

Kadar je treba izvršiti carinski pregled ribiških ladij, se mora to storiti takoj, ko se prijavijo. Te ladje se ne smejo zadrževati od odhoda na ribjo lov, razen če je kaj utemeljenih razlogov za to, da bi se preprečila nedopustna opravila.

Ribiške ladje smejo biti natovorjene samo z ribiškimi orodjem in z drugimi potrebščinami za ribarjenje kakor tudi s potrebščinami za posadko ribiških ladij. Sprejemati ne smejo na vožnjo osebe, ki ne spadajo k posadki, in tudi ne smejo natovarjati blaga ali živali. Orodje in ostalo, kar je nanje natovorjeno, mora biti odprto, da se lahko pregleda.

Za ribiške ladje kakor tudi za čolne, služeče tem ladjam za pomožno sredstvo, ki se zalotijo pri ribji lovi in plovitvi brez predpisanih legitimacij za ribjo lov, velja carinsko nadzorstvo in postopanje kakor za druge ladje.

Prednje odredbe ne veljajo za ribiške ladje, če vrše ribjo lov v naših vodah, kjer sta obe obali naši, ali ob obali naše trdne kopne zemlje.

Člen 55.

Ribiške ladje pri ribji lovi in v plovitvi ne smejo prihajati na nikakršen način v dotiko z drugimi ladjami, razen z našimi v lokalnem prometu ali s privilegiranimi ali domačimi ribiškimi ladjami. Če pa so zaradi višje sile primorane, ravnati drugače, se morajo po povratku z ribje lovi prijaviti najbližjemu carinskemu oblastvu ali organom finančne kontrole, kjer pa teh ni, luškemu oblastvu, ki mora o tem obvestiti tudi najbližje carinsko oblastvo ter ukreniti, česar je treba za zaščito državnih interesov.

Člen 56.

Plen ribje lovi se sme prinašati na našo obalo ter prodajati brez predpisanega carinskega postopanja. Če se prinese na tuje ozemlje, se mora prijaviti najbližjemu carinskemu oblastvu ali organom finančne kontrole, kjer ti poslujejo. Ti samo zaznamenujejo, kakšen in kolik je plen, ter dovolijo njegov izvoz brez drugega carinskega postopanja. Če se taka prijava ni mogla podati ob odhodu, je ribičem dolžnost, da prijavijo to ob povratku iz inozemstva carinskim organom.

Če se konservira plen na lovišču samem, se ne sme prinesiti na tujo obalo brez predhodne prijave. S plenom, dobljenim v krajih, katerih se ličejo ugodnosti po členih 10. in 11. konvencije o ribji lovi v Jadranskem morju, sklenjene med našo kraljevino in kraljevino Italijo, iz leta 1923., in tam konserviranim, se postopa ob uvozu v državo kakor s svežim plenom.

Člen 57.

Odredbe, predpisane za ribjo lov s tem pravilnikom, veljajo glede na konvencijo, omenjeno v predhodnem členu, tudi za državljanke kraljevine Italije, ki prihajajo v naše luke ter ostajajo v njih zaradi ribje lovi. Ob prvem prihodu v naše luke se morajo prijaviti našim carinskim oblastvom, da bodo, dokler bo trajala ribja lov, ostali na našem ozemlju, odhajali na ribjo lov iz naših luk ter se z ribje lovi vračali vanje; tudi se morajo zavezati, da bodo izpolnjevali pogoje, ki veljajo za naše ribiče. Prav tako morajo prijaviti prestanek ribje lovi iz naših luk in svoj povratek v domovino.

XVII. Kazniva dejanja in kazni.

Tihotapstvo.

Člen 58.

Smatra se, da je zakrivil kaznivo dejanje tihotapstva po tem pravilniku:

- 1.) kdor prenese z ladje mimo carinarnice čez carinsko črto neocarinjeno blago;
- 2.) kdor izroči, prišedši z ladjo iz inozemstva, blago z ladje v naših vodah drugim ladjam brez vednosti in dovolitve carinskih oblastev ali kdor prevzame na ladjo takšno blago;
- 3.) kdor skriva v tajnih in skritih prostorih na ladji blago, a se to zasledi s pregledom ali s preiskavo ladje, če ni bilo prijavljeno pred začetkom pregleda ali preiskave niti na izrečno vprašanje kontrolnih organov;
- 4.) kdor prevaža blago, ki je zavezano plačilo izvozne carine ali katerega izvoz je prepovedan, zoper odredbe člena 37. tega pravilnika; in
- 5.) kdor izvaža blago, ki je zavezano plačilo izvozne carine ali katerega izvoz je prepovedan, iz domačega prometa v inozemstvo.

Člen 59.

Kazniva dejanja tihotapstva iz predhodnega člena se kaznujejo:

- 1.) Z zaplembo tihotapskega blaga.
- 2.) Z dvakratnim do desetkratnim doplačilom vseh davščin, ki se pobirajo na tihotapsko blago pri carinarnicah, poleg doplačila rednih davščin na tihotapsko blago.

Če je bil izvoz tihotapskega blaga prepovedan, a blago ni zavezano plačilo izvozne carine, se kaznujejo z dvakratnim do desetkratnim zneskom njegove vrednosti; vendar pa ne sme biti kazen v tem primeru večja od 50.000 dinarjev.

- 3.) Z zaplembo ladje in drugih prevoznih sredstev, s katerimi se je tihotapstvo izvršilo ali poizkusilo izvršiti, če so glede na količino tihotapskega blaga nedvomno služila za izvršitev tihotapstva.

Člen 60.

Če se tihotapsko blago ne more najti, a je njegova vrednost s preiskavo vsaj približno ugotovljena, se izreče kazen v znesku 10.000 do 50.000 dinarjev.

Za zaplembo voznega sredstva velja odredba iz točke 3.) predhodnega člena.

Člen 61.

Kdor poizkusi izvršiti tihotapstvo, a mu to preprečijo kontrolni organi, se kaznuje po odredbah predhodnega člena tudi, če se je blago pred tem uničilo, ako se ugotovi s preiskavo, da je namerjal poizkus.

Ostala kazniva dejanja.

Člen 62.

Smatra se, da je zakrivil kaznivo dejanje po tem členu:

- 1.) kdor natovarja ali raztovarja blago v mrtvih lukah zoper odredbe tega pravilnika brez vednosti in dovolitve carinskih oblastev;
- 2.) kdor ne izroči inozemskega blaga v domačem prometu (člen 36.) carinarnici ali kdor deklaracije z blagom, prijavljenim za vrnitev v inozemstvo, ne izroči carinarnici (člen 41.) ali kdor v obeh primerih blago izpremeni.
- 3.) kdor izroči domače blago v domačem prometu, ki ni zavezano plačilo izvozne carine ali katerega izvoz ni prepovedan, brez vednosti in dovolitve carinskih oblastev drugi ladji za izvoz v inozemstvo ali ga sam izvozi v inozemstvo;
- 4.) kdor prihaja z ladjo v dotiko z drugimi ladjami, če je to s tem pravilnikom prepovedano;
- 5.) kdor pristane v privilegirani plovitvi zoper ta pravilnik z ladjo v lukah, ki niso določene v odobrenem voznem redu;
- 6.) kdor uporablja ladje, prispele iz inozemstva, za plovitev ob naši obali, preden se je izvršilo glede njih predpisano carinsko postopanje;
- 7.) kdor pristane v plovitvi z ladjo k tuji obali zoper odredbe tega pravilnika;
- 8.) kdor uporablja znake privilegirane plovitve, ne da bi imel dovolitev za privilegirano plovitev; in
- 9.) kdor se zasledi, prišedši iz inozemstva, v naših vodah brez manifesta; kdor manifest, vidiran po naših ali inozemskih oblastvih, uniči ali sam predružači; kdor ne more opravičiti razlike preko 5 % teže (člen 17.), če se v omenjenih primerih ne ugotovi tihotapstvo.

Kazniva dejanja, našeta v tem členu, se kaznujejo v denarju s 500 do 10.000 dinarji.

Druge nepravilnosti.

Člen 63.

Ostala opravila, ki bi nasprotovala odredbam tega pravilnika, a niso določena kot kazniva dejanja tihotapstva ali ostala kazniva dejanja v tem pravilniku, se smatrajo za nepravilnosti ter se kaznujejo v denarju s 100 do 1000 dinarji.

O preiskovanju kaznivih dejanj po tem pravilniku in odločanju o njih.

Člen 64.

Preiskovanje kaznivih dejanj po tem pravilniku in odločanje o njih se vrši po predpisih, izdanih na podstavi carinskega zakona.

Ko se odmerja kazen, se jemlje v poštev stek več kazni in po tem se odreja tudi višina kazni. — Za posebno otežujočo okolnost se smatra, če se je izvršilo kaznivo dejanje z uporabo sredstva in na način, ki je služil za to, da bi se kontrolni organi zavedli in da bi se prikriji sled izvršitve kaznivega dejanja.

Maksimum kazni, določenih v tem pravilniku, se izreka:

- a) če je storilec kaznivega dejanja ponavljajč;
- b) če je uvoz ali izvoz tihotapskega blaga, zaradi katerega se je kaznen izrekla, prepovedan;
- c) če so bili pri preganjanju ali preprečevanju kaznivega početja kontrolni organi prisiljeni, po predpisih, ki veljajo za to, uporabiti orožje ali če je sam storilec kaznivega dejanja uporabil orožje.

V primerih a), b) in c) tega člena izgubi storilec, ne samo, da se kaznuje, pravico do ugodnosti, ki bi jih imel po tem pravilniku. O njih ponovni podelitvi odloči generalna direkcija carin.

Člen 65.

Ladje, s katerimi se je izvršilo ali poizkušalo izvršiti tihotapstvo, kakor tudi one, ki so zakrivilo kaznivo dejanje iz točk b) in c) predhodnega člena, se, če so v plovitvi, zadrže ter spremijo k najbližji carinarnici zaradi kazenskega postopanja.

Zaradi nepravilnosti po členu 63. tega pravilnika se ne spremi taka ladja k carinarnici, če položi poveljnik maksimum kazni organu, ki je ugotovil nepravilnost. Ta organ mora izdati o položeni kazni priznanico, v kateri mora biti označeno, da je prejel vsoto na račun one carinarnice, v katere okolišju je bila nepravilnost ugotovljena.

Obdolžencu se dá na znanje, da mora najkasneje v treh mesecih priti k tej carinarnici zaradi preiskave in odločbe.

Prejeti znesek kazni za nepravilnost, ugotovljeno z zapisnikom, se izroči carinarnici, ki je označena v izdani priznanici.

Če obdolženec v treh mesecih ne pride k odrejeni carinarnici, se izda odločba na podstavi zapisnika ter je izvršna.

Člen 66.

Glede opravil, ki se smatrajo za kazniva dejanja, ni kazenske odgovornosti, če so bila storjena zaradi višje sile, ako so bila takoj, najkasneje pa v 24 urah po izvršitvi, prijavljena najbližjim oblastvom s predloženimi dokazili o tem.

Člen 67.

Za denarne kazni, izrečene po tem pravilniku, je obsojena oseba odgovorna z vso svojo premoženje in nepremično imovino.

Denarne kazni za tihotapstvo iz členov 59., 60. in 61., ki se ne bi mogle pokriti iz premoženja ali nepremične imovine obsojene osebe, se izpremenene v kazni zapora po za to veljavnem predpisu iz člena 153. carinskega zakona.

XVIII. Ostale odredbe.

Člen 68.

Olajšave po tem pravilniku smejo uživati samo ladje onih držav, s katerimi je naša kraljevina v pogodbenem razmerju.

Za take olajšave se smatrajo one, za katere smejo carinarnice po svoji izprevidnosti dati dovolitev ali je ne dati.

Privilegirana plovitev se sme dovoljevati samo domačim ladjam.

Člen 69.

Vsi veljavni carinski predpisi, ki ne nasprotujejo temu pravilniku, se uporabljajo analogno tudi pri izvrševanju tega pravilnika.

Oni predpisi, ki nasprotujejo temu pravilniku, pa se pri izvrševanju tega pravilnika ne jemljejo v poštev.

Člen 70.

Carinska in pomorska oblastva se morajo pri izvrševanju svojih nalog vzajemno podpirati.

V ta namen se lahko po potrebi prenesejo funkcije iz področja pomorskih oblastev na carinska oblastva in na oddelke finančne kontrole. Prav tako se lahko prenesejo funkcije iz področja carinskega oblastva na naprave pomorskih oblastev. To zahteva in odobruje samo generalna direkcija carin ali pa ministrstvo za promet.

Če je nujno in neodložno treba, smejo organi, pristojni za izvrševanje carinskega nadzorstva, uporabljati tudi ladje pomorskih oblastev; toda carinska oblastva morajo trpeti stroške za porabljeni material.

Po potrebi jim morajo prihajati na pomoč tudi naše vojaške ladje.

Člen 71.

Minister za finance je pooblaščen, po potrebi učinkovati izpremembe in dopolnitve v tem pravilniku.

Generalna direkcija carin je pooblaščen, predpisati za poedine naše luke posebno postopanje, kolikor ne bi zadoščale odredbe tega pravilnika.

Prav tako je generalna direkcija carin pooblaščen, uporabljati po potrebi poedine odredbe tega pravilnika tudi na plovitev po rekah, ki se izlivajo v Jadransko morje, in na plovitev po mejnih jezerih.

Člen 72.

Denarne kazni, ki se izrekajo in pobirajo po tem pravilniku, glede katerih v carinskem zakonu ni odredb o razporedu denarja, se izročajo fondu za zasačevanje in pobiranje tihotapstva.

Člen 73.

Ta pravilnik se mora razglasiti v «Službenih Novinah»; v veljavo stopi čez 30 dni od dne razglasitve.

V Beogradu, dne 14. maja 1925.;
C br. 22.828.

Minister za finance:

dr. M. M. Stojadinović s. r.

204.

Naredba, s katero se podaljšuje rok za izdajanje polovičnih vozovnic državnim nameščencem, upokojujencem in njih rodbinskim članom.

Ministrstvo za promet je odobrilo z odlokom M. S. št. 15.510/25, da se smejo izdajati objave za polovične vozovnice državnim nameščencem, upokojujencem in njih rodbinskim članom še do konca meseca julija 1925. Ta rok pa se ne bo več podaljšal. — Veljavnost odloka ministrstva za promet z dne 16. januarja 1925., M. S. št. 350/25 (Uradni list z dne 24. januarja 1925., št. 23/7, z dne 3. aprila 1925., št. 110/33, z dne 11. junija 1925., št. 184/53) je torej podaljšana do dne 31. julija 1925.

Direkcija državnih železnic v Ljubljani,
administrativno-pravni oddelek,
dne 22. junija 1925.; št. 68.578—VI—25.

Razglasi osrednje vlade.

Natečaj.*

Artiljerijsko-tehnični oddelek ministrstva za vojsko in mornarico potrebuje štiri doktorje kemije ali diplomirane inženjerje-kemike, da jih sprejme za civilne uradnike in odpošlje v inozemstvo zaradi praktične izpopolnitve v vojaški kemiji.

Do natečaja imajo pravico samo naši državljani, ki niso starejši od 35 let.

Izbor se izvrši v artiljerijsko-tehničnem oddelku dne 15. septembra 1925.; zato mora poslati vsak konkurent svoje dokumente do dne 15. avgusta 1925. artiljerijsko-tehničnemu oddelku ministrstva za vojsko in mornarico v Beogradu.

Oni, ki se izbero, se postavijo, ko se pismeno zavežejo, da bodo službovali pri artiljerijsko-tehničnem oddelku najmanj trikrat dalje časa, nego ga bodo prebili na študijah v inozemstvu, za civilne uradnike pri vojski po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih ter se potem odpošljejo na praktično izpopolnjevanje in študije vojaške kemije v inozemstvo za 18 mesecev.

Dokler bodo študirali v inozemstvu, bodo prejimali poleg svoje plače kot civilni uradniki pri vojski štipendijsko doklado, ki jo uživajo štipendisti-častniki v dotični tuji državi.

Iz pisarne artiljerijsko-tehničnega oddelka ministrstva za vojsko in mornarico v Beogradu,
dne 15. maja 1925.; A br. 7126.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 10. junija 1925.; št. 127.

Razglas o nabavi obleke za finančno kontrolo.

1108 3—3

Dne 13. julija 1925. ob enajstih se bo vršila pri generalni direkciji posrednjih davkov v Beogradu ofertna licitacija za nabavo obleke za finančno kontrolo, in sicer:

- za 8.250 šapk,
- za 8.250 garnitur obleke (garnitura sestoji iz bluže, plašča, hlač dokolenk in dolgih hlač),
- 16.500 srajc,
- 16.500 spodnjih hlač,
- 8.250 parov usnjenih gamaš,
- 8.500 emblemov za šapke (300 za uradnike, 8.200 za zvaničnike),
- 8.500 tribarvnih emailiranih kokard z državnim grbom in
- 8.500 službenih znakov za na prsi.

Kavcijo polagajo naši državljani v znesku 5 %, ostali pa 10 % ponujene vsote po predpisih člena 88. zakona o državnem računovodstvu na dan licitacije najkasneje do desetih pri glavni blagajni v Beogradu.

Pismeni pogoji in vzorci se lahko vpogledajo vsak dan med uradnimi urami pri generalni direkciji posrednjih davkov v sobi št. 46, pismeni pogoji pa razen tega med uradnimi urami pri oblastnih inspektoratih v Ljubljani, Zagrebu, Splitu, Novem Sadu, Podgorici, Skoplju in Sarajevu.

Interesenti lahko dobe ali naroče pismene pogoje za 30 Din pri generalni direkciji posrednjih davkov v Beogradu.

Generalna direkcija posrednjih davkov v Beogradu,
dne 4. junija 1925.; št. 34.804.

Razglas o kurzih listin, izdanih na zlato ali inozemsko valuto, za čas od dne 1. do vštete dne 31. julija 1925.*

Da bi se pravilno pobirale takse po zakonu o taksah in pravilno določala pristojnost za sojenje, je določil gospod minister za finance z odločbo I br. 15.603 z dne 23. junija 1925., ker se menjava vrednost listin, izdanih na zlato in inozemsko valuto, proti dinarju, nastopne kurze, po katerih se morajo preračunavati na vrednost dinarja vse listine, ki slovejo na zlato ali inozemsko valuto:

1 napoleon	Din 225—
1 turška lira v zlatu	» 252—
1 angleški funt	» 280—
1 ameriški dolar	» 57·50
1 kanadski dolar	» 57—
1 zlata nemška marka	» 13·70
1 poljski zlat	» 9·70
1 avstrijski šiling	» 8·10
100 francoskih frankov	» 271—
100 švicarskih frankov	» 1118—
100 italijanskih lir	» 216—
100 belgijskih frankov	» 268—
100 nizozemskih goldinarjev	» 2390—
100 romunskih lejev	» 26·50
100 bolgarskih levov	» 41·50
100 danskih kron	» 1110—
100 švedskih kron	» 1540—
100 norveških kron	» 970—
100 španskih pezet	» 840—
100 grških drahem	» 96—
100 češkoslovaških kron	» 171—
1,000.000 madžarskih kron	» 810—

Ti kurzi morajo veljati za čas od dne 1. do dne 31. julija 1925.

Po teh kurzih se pobirajo tudi luške takse.

Iz pisarne generalnega inspektorata ministrstva za finance v Beogradu,
dne 23. junija 1925.; I br. 15.603.

Razglasi velikega župana ljubljanske oblasti.

S. br. 2429.

3—2

Razpis.

Na podstavi odloka ministrstva za poljedelstvo in vode z dne 30. maja 1925., br. 15.634, razpisujem

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 25. junija 1925., št. 140.

mesto državnega ekonomista za brežiški srez s sedežem v Brežicah.

Za to službo je potrebna kvalifikacija za II. uradniško kategorijo, t. j. najmanj z dobrim uspehom dovršena srednja kmetijska šola in najmanj dve leti strokovne prakse. Prosilci, ki imajo usposobljenostni izpit za pouk na nižjih, odnosno srednjih kmetijskih šolah, imajo prednost.

Pravilno kolkovane prošnje, opremljene po določilih člena 12. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, naj se vložijo do dne

20. julija 1925.

pri podpisnem velikem županu, kjer se lahko dobe tudi podrobnejše informacije.

V Ljubljani, dne 22. junija 1925.

Veliki župan ljubljanske oblasti:

dr. Baltič s. r.

O. br. 591/1.

Razpis.

Na trgovski akademiji v Ljubljani se razpisujeta s šolskim letom 1925./1926. nastopni učni mesti:

1.) suplentsko mesto za komercialne stroke in

2.) profesorsko ali suplentsko mesto za blagoznanstvo in kemijo.

Prošnje, opremljene po členu 12. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, naj se vložijo do dne

5. julija 1925.

pri velikem županu ljubljanske oblasti.

V Ljubljani, dne 23. junija 1925.

Veliki župan ljubljanske oblasti:

dr. Baltič s. r.

O. br. 591/1.

Razpis.

Na tehniški srednji šoli v Ljubljani se razpisujejo s šolskim letom 1925./1926. nastopna učna mesta:

1.) tri profesorska ali suplentska mesta za arhitekturo,

2.) dve profesorski ali suplentski mesti za strojedelstvo in

3.) eno profesorsko ali suplentsko mesto za elektrotehniko.

V pošte se jemljejo samo inženjerji z drugim državnim izpitom ali pa absolvirani slušatelji tehnične fakultete z daljšo prakso.

Prošnje, opremljene po členu 12. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, naj se vložijo do dne

5. julija 1925.

pri velikem županu ljubljanske oblasti.

V Ljubljani, dne 23. junija 1925.

Veliki župan ljubljanske oblasti:

dr. Baltič s. r.

O. br. 591/1.

Razpis.

Na tehniški srednji šoli v Ljubljani se razpisuje s šolskim letom 1925./1926. mesto strokovnega učitelja za zidarje.

Prošnje, opremljene po členu 12. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, naj se vložijo do dne

5. julija 1925.

pri velikem županu ljubljanske oblasti.

V Ljubljani, dne 23. junija 1925.

Veliki župan ljubljanske oblasti:

dr. Baltič s. r.

O. br. 591/1.

Razpis.

Na strokovni šoli za puškarstvo v Kranju se razpisuje s šolskim letom 1925./1926. mesto strokovnega učitelja za izdelovanje sprožil.

Prošnje, opremljene po členu 12. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, naj se vložijo do dne

5. julija 1925.

pri velikem županu ljubljanske oblasti.

V Ljubljani, dne 23. junija 1925.

Veliki župan ljubljanske oblasti:

dr. Baltič s. r.

Vet. br. 507.

Izkaz o stanju živalskih kužnih boleznih v območju ljubljanske oblasti z dne 26. junija 1925.

Opazka: Imena sreskih poglavarstev (mestnega magistrata) so natisnjena z debelejšimi, imena občin pa z navadnimi črkami; kraji s številom zakuženih dvorcev so navedeni v oklepajih.

Vranični prisad.

Ljubljana, okolica: Vrhnika (Verd 1 dvorec).

Mehurčasti izpuščaj na spolovilih konj.

Radovljica: Gorje (Spodnje Gorje 1 dvorec).

Garje konj.

Brežice: Golobinjek (Doropolje 1 dvorec). Laško: Marija Gradec (Lažiše 1 dvorec). Litija: Litija (Breg 1 dvorec).

Steklina.

Novo mesto: Šmihel-Stopiče (Žabja vas).

Svinjska kuga.

Kočevje: Banjaloka (Banjaloka 7 dvorcev), Stara cerkev (Slovenska vas 1 dvorec). Litija: Dedni dol (Stari trg 1 dvorec), Krka (Gmajna 1 dvorec), Polica (Bleč vrh 1 dvorec). Ljubljana, okolica: Dobrunje (Veliki Lipoglav 1 dvorec), Grosuplje (Grosuplje 2 dvorca), Log (Dragomer 2 dvorca, Moli 1 dvorec). Novo mesto: Novo mesto (Novo mesto 1 dvorec), Št. Peter (Mačkovec 1 dvorec, Selno 2 dvorca), Prečna (Bršljin 6 dvorcev, Dalnji vrh 2 dvorca), Hudo 3 dvorci, Gornje Kamenice 1 dvorec, Muhaber 1 dvorec, Žužemberk (Gradenc 1 dvorec).

Svinjska rdečica.

Brežice: Videm (Anovec 1 dvorec). Kamnik: Kamnik (Kamnik 1 dvorec), Rafolče (Vrhovlje 1 dvorec). Laško: Trbovlje (Dobrna 11 dvorcev). Litija: Hudo (Hudo 1 dvorec), Šmartno (Črni potok 2 dvorca, Mala Kostrevnica 1 dvorec, Vintarjevec 3 dvorci), Št. Vid pri Stični (Št. Vid 2 dvorca). Ljubljana, okolica: Devica Marija v Polju (Sela 1 dvorec, Zgornji Kašelj 1 dvorec), Dobrova (Šujica 1 dvorec), Dobrunje (Mali Lipoglav 1 dvorec), Dol (Beričevo 1 dvorec, Dol 1 dvorec, Videm 1 dvorec), Dolsko (Petelinje 1 dvorec), Medvode (Seničica 1 dvorec), Moste (Moste 1 dvorec, Zelena jama 1 dvorec), Šmartno pod Šmarno goro (Šmartno pod Šmarno goro 1 dvorec), Vič (Glince 1 dvorec, Vič 1 dvorec). Novo mesto: Dobrnice (Dolenji vrh, Gorenji vrh, Gorenja vas in Korito po 1 dvorec), Velika Loka (Pluska 1 dvorec). Radovljica: Ovsišje (Spodnja Dobrava 1 dvorec), Predtrg (Predtrg 1 dvorec). Ljubljana, mesto: 1 dvorec.

V Ljubljani, dne 26. junija 1925.

Za velikega župana ljubljanske oblasti:

Kremenšek s. r.

Razglasi velikega župana mariborske oblasti.

U. br. 8693/2.

Razglas.

Namesto Petra Gombošija je imenovan za občinskega gerenta v Šalomoncih Jožef Zounik, posestnik istotam št. 40.

V Mariboru, dne 22. junija 1925.

Veliki župan mariborske oblasti:

dr. Pirkmaier s. r.

Vet. br. 401/25.

Izkaz o stanju živalskih kužnih boleznih v območju mariborske oblasti z dne 27. junija 1925.

Opazka: Imena sreskih poglavarstev in mestnih magistratov so natisnjena z debelejšimi, imena občin pa z navadnimi črkami. Številka pred dvoipičjem znači število zakuženih krajev, številka za dvoipičjem pa število zakuženih dvorcev.

Mehurčasti izpuščaj konj.

Maribor, desni breg: Spodnja Polskava 1:1. Šmarje pri Jelšah: Sv. Peter pod Svetimi gorami 2:2.

Vranični prisad.

Čakovec: Belica 1:1, Podturen 1:1.

Steklina.

Prevalje: Marenberg 1:1.

Svinjska kuga.

Dolnja Lendava: Dolnja Lendava 1:12. Gornji grad: Kokarje 2:9. Maribor, levi breg: Jarenina 1:1, Plavč 1:1, Sv. Ilj v Slovenskih goricah 2:2, Vosek 1:1. Murska Sobota: Brezovci 1:2, Krajna 1:1, Pertoča 1:5, Polana 1:1, Strukovci 1:2. Prevalje: Črna 1:1. Ptuj: Hajdin 1:1, Pobrežje 1:5, Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah 1:2, Št. Janž na Dravskem polju 1:1. Slovenjgradec: Mislinja 1:5. Šmarje pri Jelšah: Kostrivnica 1:1, Ponikva 1:1. Maribor, mesto: 2:2.

Svinjska rdečica.

Celje: Celjska okolica 1:1, Sv. Rupert 2:2. Čakovec: Podturen 1:1. Dolnja Lendava: Dolnja Lendava 1:1, Melinci 1:3. Ljutomer: Plitvica 1:15. Murska Sobota: Petanjci 1:2, Ramovci 1:1. Ptuj: Cvetkovec 1:2, Obrež 1:1, Sv. Lenart pri Veliki Nedelji 1:1, Sv. Marko 1:2, Sv. Miklavž 1:1, Vodranci 1:1. Šmarje pri Jelšah: Podsreda 1:1.

Perutninska kolera.

Dolnja Lendava: Beltinci 1:1.

V Mariboru, dne 27. junija 1925.

Za velikega župana mariborske oblasti:

dr. Rajar s. r.

Razglasi delegacije ministristva financ v Ljubljani.

Št. I B 2650/1925.

Razglas o pobiranju 1% nega davka na poslovni promet pri blagajnah samoupravnih teles.

Generalna direkcija neposrednih davkov v Beogradu je izdala razpis št. 14.709 z dne 23. aprila 1925., ki slove:

«Na vprašanja poedinih samoupravnih naprav, ali morajo pri izplačilih za svoje nabave odtežati 1 % kot davek na poslovni promet za državno blagajno, se daje to-le pojasnilo:

Odredbe o javnih dražbah zaradi nabav, bodisi za potrebe države, bodisi za potrebe samoupravnih teles, so predpisane v členih 82. do 105. zakona o državnem računovodstvu. Da veljajo te odredbe tudi za samoupravne edince, je posebe naglašeno v členih 82., 87., 89. in 101. tega zakona.

Odredbe o pobiranju 1% nega davka na poslovni promet, kadar se prejme odškodnina na podstavi prometa stvari in storitev na temelju zaključenega dogovora o nabavi, so predpisane v odstavku 13. člena 10. zakona o davku na poslovni promet, odnosno v odstavku 21. člena 10. pravilnika za izvrševanje tega zakona. To, da govore te odredbe o prometu, opravljenem z državo, in o prejemanju izplačila pri državnih blagajnah, daje v zvezi z omenjenimi odredbami o državnem računovodstvu logični zaključek, da se nanašajo navedene določbe iz zakona in pravilnika o davku na poslovni promet tudi na samoupravne naprave in na prejemanje izplačil pri njih blagajnah.

Ker se nanašajo torej navedene odredbe zakona o državnem računovodstvu glede nabav tudi na samoupravne naprave (v katere spadajo županije, okrožja, srezi, občine, cerkve, samostani itd.), se morajo tudi te naprave ob plačevanju računov za izvršene nabave ravnati po zgoraj omenjenih določbah iz zakona in pravilnika o davku na poslovni promet. Za vse nabave, izvršene na svoj račun po javnih ponudbah pismeno ali ustno, morajo odtežati 1 % kot davek na poslovni promet neposredno ob poravnavi računa pri svoji blagajni, ne glede na to, kako dotične osebe plačujejo ta davek.

Zneski, odtegnjeni na račun tega davka, se morajo oddati pristojnemu davčnemu uradu takoj, ko so se odtegnili, s spisom, v katerem morajo biti označeni poleg odvedenega zneska tudi drugi podatki, ki služijo davčnim oblastvom za pravilno oceno opravljenega prometa dotične osebe.»

Delegacija ministristva financ v Ljubljani,

dne 22. junija 1925.

Za delegata: dr. Rupnik s. r.

Razglasi inspektorja ministrstva za narodno zdravje.

št. 7073.

Tedenski izkaz o stanju bolnikov v bolnicah v Sloveniji.

Ime bolnice	Dne	Število oskrbovan- cev v vseh oskrbovalnih razredih
Splošna bolnica v Ljubljani (z otroško bolnico)	13. junija 1925.	499
Bolnica za ženske bolezni v Ljubljani		68
Bolnica za duševne bolezni v Ljubljani		252
Blaznica-hiralnica v Ljubljani		202
Bolnica za duševne bolezni na Studencu		361
Splošna bolnica v Mariboru		267
Javna bolnica v Celju		189
Javna bolnica v Brežicah		53
Javna bolnica v Slovenjgradcu		73
Javna bolnica v Murski Soboti		120
Javna bolnica v Ptujju		52
Hiralnica v Ptujju		104
Hiralnica v Vojniku		163
Ženska javna bolnica v Novem mestu		58
Bolnica usmiljenih bratov v Kandiji	72	
Javna obč. bolnica v Krškem	52	
Skupaj . . .		2585

V Ljubljani, dne 22. junija 1925.

Inspektor ministrstva za narodno zdravje:
dr. Katičić s. r.

št. 7290.

Izpremembe v seznamku zdravnikov, vpisanih v imenik zdravniške zbornice za Slovenijo.

Na podstavi člena 6. uredb o zdravniških zbornicah objavljam, da so bili pri zdravniški zbornici za Slovenijo na novo vpisani v seznamek zdravnikov naslednji zdravniki: dr. Drago Hočev ar, zdravnik javne bolnice v Celju, dr. Jože Jakša, zdravnik javne bolnice v Ljubljani; dr. Julij Matthey, okrožni zdravnik v Apačah.

V Ljubljani, dne 24. junija 1925.

Inspektor ministrstva za narodno zdravje:
dr. Katičić s. r.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Preds. 664/4/25—1.

3—1

Razpis.

Odda se mesto višjega pisarniškega oficijala pri okrajnem sodišču v Murski Soboti in vsako drugo mesto pisarniškega uradnika, ki bi se izpraznilo tekom razpisa ali zaradi razpisa.

Za razpisano mesto se zahteva zemljiškoknjižni izpit.

Prosilci naj vložijo pravilno kolkovane in opremljene prošnje, ki morajo biti svojeručno spisane, po službeni poti najkasneje do dne

7. avgusta 1925.

pri podpisnem predsedništvu.

Prosilci, ki še niso v državni službi, morajo izkazati znanje slovenskega jezika v govoru in pismu ter priložiti prošnji: rojstni in domovinski list, zadnje šolsko izpričevalo, potrdilo pristojnega oblastva o dosedanem poklicu, npravstveno izpričevalo, izpričevalo državnega zdravnika o zdravju, potrdilo pristojnega oblastva o ureditvi vojaške obveznosti, nadalje morebitni poročni list in krstne liste otrok.

Vojni invalidi se opozarjajo na naredbo celokupne Narodne vlade z dne 20. novembra 1918., Uradni list z dne 23. novembra 1918., št. 115/12, vojni dobrovoljci pa na zakon o dobrovoljcih z dne 30. decembra 1921., Uradni list z dne 7. aprila 1922., št. 90/34.

Ker se oddajo tudi mesta, ki se izpraznijo tekom razpisa ali po premestitvi, naj navedejo prosilci izrečno vsa mesta, za katera prosijo, ako bi se izpraznila.

Predsedništvo okrožnega sodišča v Mariboru,
dne 26. junija 1925.

Pr VIII 52/25—2.

1197

Razsodilo.

V imenu Njegovega Veličanstva kralja!

Podpisano sodišče je razsodilo na predlog državnega pravdnštva:

Vsebina tiskovine «Volksstimme» št. 46 v Mariboru z dne 7. junija 1925. utemeljuje v člankih: «Der Imperialismus in der Salonikifrage» in «Am Jahrestage der blutigen Ereignisse in Trbovlje» v vsem obsegu, in sicer prvi članek pregrešek zoper domovino, vladarja in ustavo po § 91. b s. k. z. in zoper zakon, oblastvo in javni red po § 103. s. k. z., drugi članek pa tudi pregrešek po § 91. b s. k. z.

Po členih 13. in 138. ustave potrjuje sodišče prepoved razširjanja in prodajanja navedene tiskovine, izvršeno po varstvenem oblastvu v Mariboru, ter odreja, da je uničiti vse izvode te tiskovine.

Okrožno kot tiskovno sodišče v Mariboru,
oddelek VIII.,

dne 7. junija 1925.

S 2/23—106.

1205

Odprava konkurza.

Prezadolženec: Emerik S u p a n c, trgovec v Rogatecu.

Konkurz, ki je bil razglašen s sklepom opr. št. S 2/23—2 o prezadolženčevi imovini, je v zmislu § 157. k. r. po sklepu prisilne poravnave odpravljen.

Okrožno kot konkurzno sodišče v Celju,

dne 16. junija 1925.

E 1125/25—6.

1196

Dražbeni oklic.

Dne 31. julija 1925. ob devetih se bo vršila pri podpisnem sodišču v sobi št. 25 dražba polovice nepremičnin, vl. št. 32, davčna občina Grajski marof (enonadstropna hiša s stavbno in zemljiško parcelo v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 25).

Cenilna vrednost: 81.127 Din 27 p; najmanjši ponudek: 40.563 Din 27 p.

Pod najmanjšim ponudkom se ne bo prodajalo. Vse drugo je razvidno iz dražbenega oklica na sodni deski.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek IV.,

dne 19. junija 1925.

P 18/25—1.

1119

Razglasitev preklica.

S sklepom podpisanega okrajnega sodišča z dne 30. maja 1925., opr. št. L 2/25—5, je bila Marija Zeleznikar st., posestnica v Zadrugi št. 5 pri Trziču, zaradi umobolnosti popolnoma preklicana.

Za oskrbnika ji je postavljen Peter Kuhar, posestnik v Zadrugi št. 6.

Okrajno sodišče v Trziču,

dne 30. maja 1925.

št. 25.

1206

Razglas.

Kdor ima terjatve pri podpisnem krajnem šolskem svetu, naj jih prijavi gerentu Josipu Robku na Blanci do dne 15. julija 1925. ter položi račun. Poznejše prijave dolgov, računov in zamudnih obrestí se ne bodo vpoštevale. Prav tako se ne bodo plačevale naročbe za podpisani krajni šolski svet brez vednosti in odobritve rečenega gerenta.

Krajni šolski svet pri Sv. Antonu

(pošta Blanca ob Savi),

dne 27. junija 1925.

Razne objave.

št. 903.

1208

Natečaj.

Ljubljanska borza za blago in vrednote razpisuje štiri senzalska mesta za blagovni oddelek (dve za lesno stroko, dve za deželne pridelke, kolonialno in drugo blago) in eno senzalsko mesto za efektni oddelek.

Reflektanti se opozarjajo, da lahko opravijo mesečarski izpit tudi po eventualnem imenovanju v roku, ki ga določa pravilnik za borzne senzale.

Detailirane ponudbe z navedbo referenc naj se pošljejo do dne

18. julija 1925.

tajništvu ljubljanske borze za blago in vrednote, Kongresni trg št. 9, I. nadstropje (Filharmonija).

Za vse nadaljnje podrobne informacije naj se izvolijo reflektanti obrniti na navedeno borzno tajništvo.

Ljubljanska borza za blago in vrednote,

dne 27. junija 1925.

Predsednik:

Tajnik:

Ivan Jelačin ml. s. r.

dr. M. Dobrila s. r.

1200

Stanje Narodne banke kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev dne 22. junija 1925.

Aktiva:

Dinarjev

Metalna podloga 463,091.278·88

Posojila 1.141,462.708·35

Račun za odkup kronskih nov-

čanic 1.186,367.906·76

Račun začasne zamene 366,018.648·34

Dolg države 2.966,355.034·—

Vrednost državnih domen, zalo-

ženih za izdajanje novčanic . 2.138,377.163·—

Saldo raznih računov 713,082.165·79

Pasiva:

8.974,754.905·12

Glavnica Din 50,000.000 v ko-

vanem zlatu: od te vplačano . 27,911.600·—

Rezervni fond 6.222.961·77

Novčаницe v tečaju 5.648,901.110·—

Državni račun začasne zamene . 366,018.648·34

Terjatve države po raznih računih . 32,655.447·67

Razne obveznosti 680,633.560·34

Terjatve države za založene do-

mene 2.138,377.163·—

Nadavek za kupovanje zlata za

glavnico in fonde 74,034.414·—

8.974,754.905·12

V metalni podlogi se računi: dinar v zlatu za en dinar, angleški funt za 25 dinarjev, dolar za 5 dinarjev, lira za dinar, švicarski in francoski frank za dinar, dinar v kovanem srebru za dinar itd.

Obrestna mera po eskontu menic — za vse bančne dolžnike brez razlike 6 % na leto.

Obrestna mera za posojila na zastave 8 % na leto.

1195 Vabilo na III. redni občni zbor pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani,

ki bo v soboto dne 25. julija 1925. ob devetih v sejni dvorani mestnega magistrata v Ljubljani.

Dnevni red:

1.) Poročilo predsedništva.

2.) Poročilo revizorjev o preizkušnji računskega zaključka za leto 1924.

3.) Letno poročilo o poslovanju pokojninskega zavoda za leto 1924., sklepanje o računskem zaključku za leto 1924., o odvezi načelnštva in o razdelitvi prebitka.

4.) Slučajnosti.

V Ljubljani, dne 24. junija 1925.

Vedernjak s. r.,

predsednik pokojninskega zavoda
za nameščence v Ljubljani.

O p o m b a: Občni zbor je sklepčen, ako je od vsake skupine (službodajalcev in nameščencev) navzočna vsaj tretjina izvoljenih delegatov. Če bi bil občni zbor nesklepčen, se vrši v šestih tednih drug občni zbor z istim dnevnim redom, ki sklepa potem o predmetih dnevnega reda veljavno ne glede na število navzočnih članov.

Sklepa se z absolutno večino oddanih veljavnih glasov; za sklepanje o izpremembah statuta pa je potrebna dvotretjinska večina.

Predlogi delegatov se sprejmejo na dnevni red rednega občnega zbora samo, če jih vroče predsedniku najmanj osem dni prej, nego naj se vrši občni zbor.

O predlogih, ki niso na dnevnem redu, se posvetuje občni zbor samo, če so nujni, o čemer odloči občni zbor z dvotretjinsko večino, in nato se sklepa z absolutno večino.